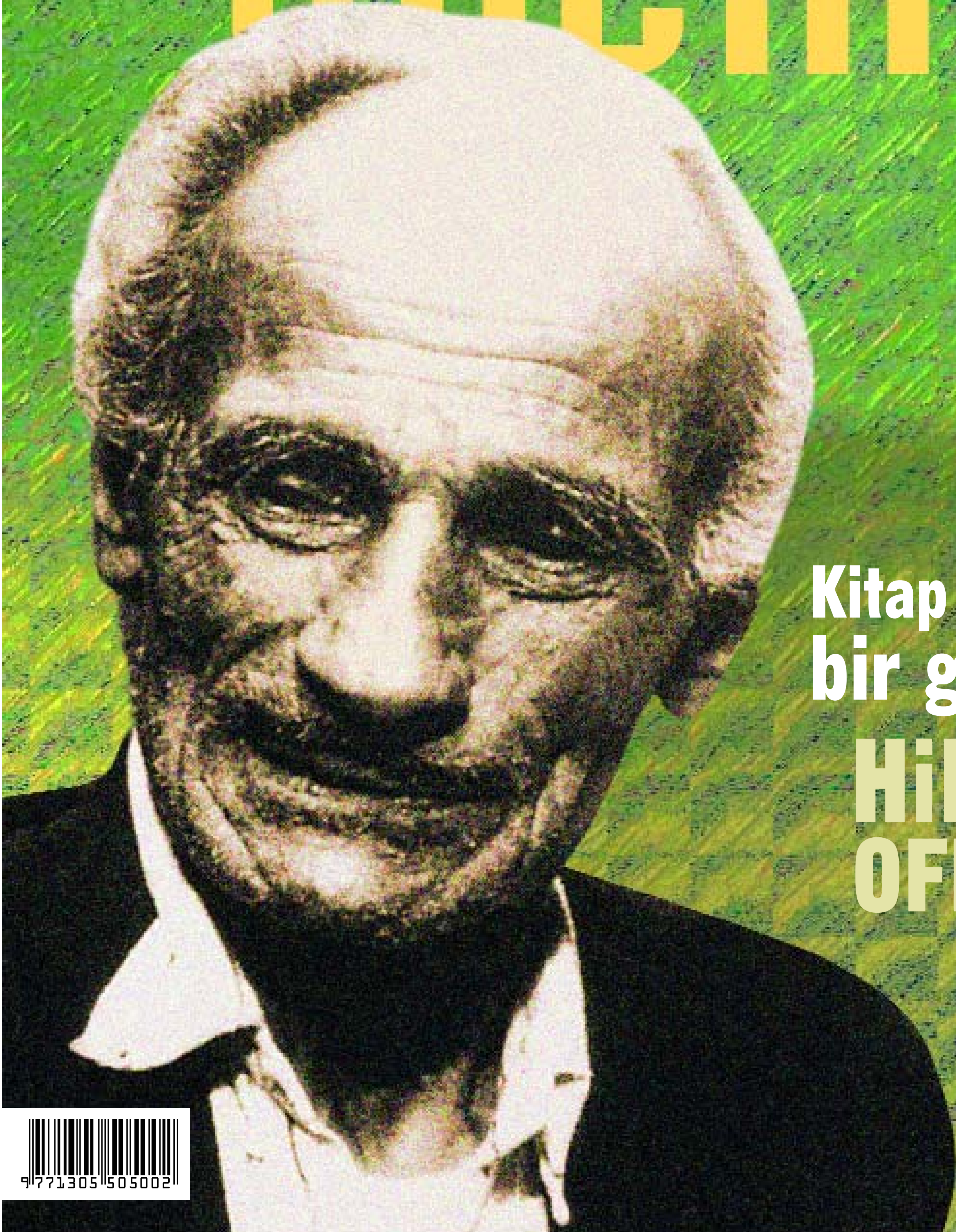
ZAMAN 20 AĞUSTOS 2005 CUMARTESİ SAYI: 141 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

Kitap aşığı bir garip HiLMi OFLAZ

Turuncunun Diğer Adı
SoftBowl®
SİLİKON KEK KALIBI
YENİ PRATİK
silikon kek kalıpları
FIRIN, MİKRODALGA FIRIN, BUZDOLABI VE DERİN DONDURUCU İÇİN TASARLANMIŞTIR.
Bayilikler vermeye devam ediyoruz...
2e FORM PAZARLAMA SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
www.softbowl.com
info@2eform.com tel: 0212 567 90 55
Pratik; yağ gerektirmez, yiyecekleriniz kalıptan yapışmadan çıkar.
%100 sıvı silikondur, kanserojen madde içermez. Son derece sağlıklıdır.
-25°C ile +220°C arasında güvenle kullanabilirsiniz.

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

20 AĞUSTOS 2005 CUMARTESİ SAYI:

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmti-	yaz Sahibi Ali Akbulut
Genel Yayın Müdü-	rü
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özde-
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Zaman Grafik
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi	Temsilcisi
Reklam Koordinatö-	rü
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21. 34196 Yenibosna-İstanbul Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@za-

Kim ne için söylemiş?

- Ahmet Bey'in annesi, gelinine söylenmiş. Seval Hanım da bu yüzden eşiyle kavga etmiş.

- Kim dedi bunu?

- Ne zaman, ne için söylemiş?

- Fevziye Hanım söyledi bunları bana.

- O kimden duymuş?

- Bilmiyorum bey.

- Bilmediğin bir konuda peki neden konuşuyorsun?

***

Fısıltı haberleri cazip gelir insana. Kimin "ne yaptığı, ne söylediği hatta ne giydiği" bir bir ortaya dökülür. "O elbise kilosunu göstermiş.", "Eşiyle çocuklar yüzünden atışmışlar." denilir bir çırpıda. Mehmet Bey, eşinin fısıltı haberlerine hep aynı soruyla karşılık verirdi:

- Kim ne zaman, ne için söylemiş bunları?

Ve her seferinde sorusunun cevabını tam alamazdı. Kimin söylediği bilinmezdi dedikodunun. Ne için söylendiği anlaşılmayan muammalarla doluydu sözler. Fısıltı haberlerinin rotası her zaman farklılık gösterirdi. Fatma, Çiçek'e; Çiçek, Elif'e, Elif eşi Muammer'e, Muammer iş arkadaşı Salim'e söyleyebilirdi Ahmet Bey'in annesinin gelinine kızdığını ve Seval Hanım'ın eşiyle bu yüzden kavga ettiğini... Ahmet Bey ve Seval Hanım aleyhinde gizli bir kamuoyu oluşur; ama bunu kimse fark etmezdi. Onları tanıyan insanların zihinlerinde önyargılar sökün ederdi.

***

"Duyduğumuz her şeyi söylemeli miyiz? Söylersek bunun bir sorumluluğu olur mu?" Buna herkes kendi karar versin. Birileri hakkında söylenecek en ufak bir ima, söz ya da çarpıtma ağızlarda dolaşırken şekil ve yön değiştirebilir. Bunun için kaynağını bilmediğiniz, kimin ne için söylediğini öğrenmediğiniz bilgilere, haberlere itibar etmeyin. Belki kötü düşüncelere sizi alet ediyorlar ya da kapanabilecek bir yara sizin laflarınızla daha da büyüyor olabilir. İnsan için duyduğu her şeyi dillendirmesi kadar kötü bir durum olamaz. Eğer duyduğumuz her şeyi söyleyecek olursak, kendi kişiliğimizi de hiçe saymış olur, basit bir aracılıktan başka bir şey yapmamış oluruz.

Her insan sır saklamasını, sözü muhafaza etmesini bilmeli. Birisi hakkında bir şey duyduğunda bunu kesin doğru kabul edip onu çevresine yaymamalı. "Bu sözler doğru mu?" şüpheciliğini taşımalı. Söz ağızdan bir kez çıktı mı geriye dönüşün olmadığı da unutulmamalı.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنًى

Hayru's-sadekati mâ kâne an zahri ğınan

Sadakanın en hayırlısı vereni fakirleştirmeyecek, alan kimseyi tekrar istemekten caydıracak miktarda olandır. (Buhari, Zekât, 18)

Mal sevgisi kalbi kaplamamalı

Büyük fıkıh (hukuk) bilgini, Hanefi mezhebinin kurucusu İmam-ı Azam Ebû Hanîfe ilmi faaliyetleri yanında ticaretle de meşgul zengin bir zattır. Bu büyük insan, gündüz öğleye kadar mescitte talebelerine ders verir, öğleden sonra da ticari işleri ile uğraşırdı. Bir gün ders verdiği sırada bir adam mescidin kapısından seslendi:

- Ya imam, gemin battı! (İmamın ticari mal taşıyan gemileri mevcuttur) İmam-ı Azam bir anlık tereddütten sonra;

- Elhamdülillah dedi.

Bir müddet sonra aynı adam yeniden gelip haber verdi:

- Ya imam, bir yanlışlık oldu batan gemi senin değilmiş. İmam bu yeni habere de;

-Elhamdülillah, diyerek mukabele etti. Haber getiren kişi hayrete düştü: Ya imam, 'gemin battı' diye haber getirdik, "Elhamdülillah" dedin. Batan geminin seninki olmadığını söyledim, yine "Elhamdülillah" dedin. Bu nasıl hamd etme böyle? İmamı Azam izah etti: Sen 'gemin battı' diye haber getirdiğinde iç âlemimi, kalbimi şöyle bir yokladım. Dünya malının yok olmasından, elden çıkmasından dolayı en küçük bir üzüntü yoktu. Bu nedenle Allah'a hamdettim. Batan geminin benimki olmadığı haberini getirdiğinde de aynı şeyi yaptım. Dünya malına kavuşmaktan dolayı kalbimde bir sevinç yoktu. Dünya malına karşı bu ilgisizliği bağışladığı için de Allah'a şükrettim.

İlk musibet

İlk musibet, kalbi, ahireti zikredip düşünmekten alıkoymaktır. Bundan sehiv, sonra nisyan, sonra gaflet, arkasından, Allah'ın emirlerini yerine getirmeme, daha sonra da günah işlemekten ileri gelen kalp pası ve katılığı gelir ki, bu son ikisi ile ahiret düşüncesi perdelenir. Kötülük üzerine kötülük getiren amellerden Allah'a sığınırız.

Güzel konuşmayı öğrendiğin gibi güzel dinlemeyi de öğren!

Hikmetli söz sahiplerinden birisi şunu demiştir: "Güzel konuşmayı öğrendiğin gibi güzel dinlemeyi de öğren! Nitekim konuşan sözünü bitirinceye kadar ona söz hakkı vermek, cevap vermede aceleci olmamak, konuşana yüzüyle yönelip ona bakmak, onu anlamak için can kulağıyla dinlemek ve anladığını ortaya koyacak bir tavır sergilemek, dinlemenin adabındandır."

Gözyaşı ya hüzünden akar ya da sevinçten... Mü'min kişi, günahlarından dolayı hüzünle, Rabbi'nin mağfiretini umarak da ümidle gözyaşı dökebilmelidir.

Gözyaşı medeniyeti

İslam'ın ilk dönemlerinde Allah'tan çok korkan zahitlerin en belirgin özelliklerinden birisi, Allah korkusunun tesiri ile çok ağlamaları, çok mahzun olmaları ve dünyaya hiç değer vermemeleridir. Bunlardan biri de Veysel Karani'dir. Allah'tan çok korktuğu ve utandığı için başını hiç semaya kaldırmayıp, daima çenesi göğsünde bitişik olarak gezermiş. "Ümmetin rahibi" diye anılan Amir b. Abdullah da çok ağlayıp Peygamber'imiz gibi ayakları şişinceye kadar namaz kılarmış. Utbe b. Ebân ise öyle bir zahit imiş ki, "Dünyayı üç talakla (boşama hakkı) boşadım. Artık dönüş yok." demiş ve çok ağlarmış. Allah korkusuna sevgi ve aşkın hakim olduğu Rabiatu'l-Adeviyye ise secdede başını secdeye koyduğu yeri çamur edecek kadar gözyaşlarını ceyhun ederdi. Zaten hepsinin örnek aldığı Hz. Peygamber'imiz de şöyle dememiş miydi?: "Benim bildiğimi bilseydiniz az güler çok ağlardınız! Hanımlarınızdan yataklarda lezzet alamazdınız. Dağlara ve tepelere çıkardınız! Sizi görenler size deli derlerdi."

رَبَّنَا لاَ تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbenâ lâ tec'alnâ fitneten lillezîne keferû vağfir lenâ rabbenâ inneke ente'l azîzü'l-hakîm

"Ey Ulu Rabbimiz, bizi kâfirlere deneme konusu kılma, affet bizi. Çünkü Sen Azîz ve Hakîmsin. (Mümtehıne sûresi, 5. ayet)

Allah hakkına riayet etmek daha kolaydır

Muaz b. Cebel, Hz. Peygamber'den şu hadisi rivayet etmektedir: "Allah, 'Ey gençliğini benim için harcayan, şehvetini benim için terk eden genç! Sen yanımda bazı meleklerim gibisin' demektedir." *(Ebu Nuaym, Hilyetu'l-Evliya, 5, 237)* Bundan daha temiz kalpli kim olabilir? Veya buluğ çağına vardıktan bu yana günah işlemeyen, Allah'a itaat ve ibadetle gelişen, O'nun hakkına uymayı adet haline getiren kişiden, yardım ve desteğe kim öncelikli olarak hak kazanabilir? Öyle ise, bu işi kendine adet edinen, bunun zıddına asla yanaşmayan kişiye, Allah hakkına riayet etmek kolay ve güçlüğü azdır. Allah yolunda çalışması ise uzun sürelidir.

İkinci kısım ise, heva-yı nefsine uyduktan sonra tövbe eden, cehaletinden dönüp Allah'a yönelen, zamanında işlediği günahlarına pişman olan kimsedir. Allah o kişiye, hiçbir farzı terk etmeme ve geçmişte işlediği hiçbir günaha tekrar dönmeme azim ve gayretini bahşeder. Bu arada nefis, günahtaki geçici zevki göz önüne getirerek onu alışkanlıklara devam etmeye ikna etmek için mücadele eder. O, nefsini gemlemek için de mücadele eder, günahtan doğacak azapla korkutur. Düşmanı onu, yapmadığı, dolayısıyla lezzetini kaçırdığı günahlara davet eder. O da, günahtaki çirkinliği hatırlatır, Allah'ın onu, hoşa gitmeyen şeylerden çekip, rızasına kavuşturacak şeylere yöneltmesinden ötürü, büyük lütufta bulunduğunu hatırlatır… Bu mücadele sürüp giderken Allah onu tasdik ederek, yardımına koşar, nefsinin değerini düşürecek şehvetlerden alıkoyar. Bu yardım, Allah'a itaat etmeyi kolaylaştıracak ana kadar sürer. Nitekim Allah bunu vaat etmiştir: "Hidayet bulanlara gelince, Allah onların hidayetlerini artırmış ve onlara korunmalarını vermiştir." *(Muhammed, 47/17)* "Ama kendilerine öğütlenenleri yapsalardı, elbette kendileri için daha iyi ve daha sağlam olurdu. O zaman elbette kendilerine katımızda mükafat verirdik." *(Nisa, 4/66-67)*

ÇARŞI PAZAR AĞALIĞI

Behlül Dânâ bir gün Harun Reşid'den bir vazife istedi. Harun Reşid de ona çarşı pazar ağalığını (denetimini) verdi. Behlül hemen işe koyuldu. İlk olarak bir fırına gitti. Birkaç ekmek tarttı, hepsi normal gramajından noksan geldi. Dönüp fırıncıya sordu:

- Hayatından memnun musun, geçinebiliyor musun, çoluk-çocuğunla ağzının tadı var mı? Adam her soruya olumsuz cevap verdi. Memnun olduğu bir şey yoktu. Behlül bir şey demeden ayrıldı ve birkaç fırını geçti. Orada birkaç ekmek tarttı ve gördü ki bütün ekmekler gramajından fazla geliyor, eksik gelmiyor. Aynı soruları bu fırının sahibine de sordu ve her soruya olumlu cevap aldı. Bundan sonda başka bir yere uğramadan doğru Harun Reşid'in huzuruna çıktı ve yeni bir vazife istedi. Harun Reşid:

- 'Behlül daha demin vazife verdik sana ne çabuk bıktın.' dedi. Behlül açıkladı:

- Efendimiz çarşı pazarının ağası varmış. Benden önce ekmekleri tartmış, vicdanları tartmış, buna göre herkes hesabını ödemiş, bana ihtiyaç kalmamış.

Yasemin Yalçın Aktosun
Danışman psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Mektup adresi: Çobançeşme Mah.
Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul

Alt ıslatma (Enuresis)

4 yaşını doldurduğu halde çocukların altını ıslatıyor olması enuresis olarak adlandırılır. Ergenliğe kadar hatta daha sonrasında da devam edebilecek enuresis sorunu en sık karşılaşılan davranış bozukluklarındandır. Alt ıslatma sorunu ebeveyni rahatsız ettiği kadar sorunu yaşayan çocuğu ve ergeni de etkilemektedir. Bu çocuk ve ergenlerde özgüven problemi oluşma ihtimali yüksektir.

14 yaşındaki alt ıslatan bir ergenin ifadesi:

"Çok mutsuzum, çünkü her gece 'Acaba yarın sabah yatağı nasıl bulacağım?' diye düşünmekten bıktım."

Evet bu tarz ifadeleri ergenlerden duymak çok mümkün. Benzer duyguları çocuklar da yaşayabilmekte ve bu duygular zamanla özgüvene ve kişilik gelişimine yansımaktadır.

Alt ıslatma çocuklar da psikolojik sorunlara da yola açar.

Alt ıslatma neden olur?

Alt ıslatma iki şekilde kendini gösterebilir.

Doğumla birlikte başlar ve kas kontrolsüzlüğüne bağlıdır. Bu vakaların tuvalet eğitimlerine yeterince önem verilmemesi sorunun oluşumunun ana nedenidir. Zamanla ortadan kalkabilecek bu sorun karşısında ebeveynlerin hassas ve özenli davranmaları gerekmektedir.

Çocuk, tuvalet eğitiminin verilmesinin akabinde kas kontrolünü sağlayabildiği halde bir gerilime bağlı olarak oluşan alt ıslatma durumudur. Bu çeşit alt ıslatma çok farklı nedenlere bağlı olabilir. Yeni kardeşin doğumu ile çocukta bir gerileme davranışı olarak görülebileceği gibi, taşınmak, sevilen birinden ayrılma, anne-babanın ayrılığı, ilgisizlik, şiddete maruz kalma, eleştirilme vb. nedenlerle alt ıslatma davranışı görülür. Tuvalet eğitimi esnasında ebeveynin hatalı tutumu da alt ıslatmaya sebep olabilir.

Alt ıslatmanın tedavi süreci

1. Tedavi sürecinin başarılı olması için öncelikle soruna neden olan faktör belirlenmelidir.
2. Nedenin anlaşılabilmesi için öncelikle çocuğun muayeneden geçirilmesi gerekir.
3. Psikolojik kökenli sorunlar için psikolojik destek alınmalı, alt ıslatmaya neden olan ruhsal çatışma belirlenip önlenmeye çalışılmalıdır. Psikolojik tedavi süreci mesane eğitimi, psikoterapi ve kimi zaman ilaçla tedavi şeklinde yapılabilmektedir.
4. Aile içi çatışmaların en aza indirgenmesi ve çocuğa yaklaşım ile ilgili olarak aile danışmanlığı hizmeti verilmelidir.
5. Uykunun şartlanma yöntemi kullanılarak tuvalet ihtiyacı esnasında bölünebilmesini sağlamak ve dolayısıyla ağır uykunun önüne geçmek gerekir. Unutulmaması gereken yegâne nokta alt ıslatmanın tedavisi mümkün olan ve tedavisi geciktirilmemesi gereken bir davranış bozukluğu olduğudur. Tedaviye cevap süreci bireyden bireye farklılık arz etmektedir.

İSLAM'DA aile mahremiyetini koruyan KURAL YOK MU?

Her evin bir mahremiyeti olduğu gibi bir evde her ferdin kendine özel mahremiyeti de vardır. Anne-babanın odasına, dede-ninenin odasına ya da çocukların odasına izin alınarak girilmelidir.

■ AHMED ŞAHİN

Okuyucum, çalıştığı Almanya'da aile içi taciz söylentilerinden adeta ürkmüş; ancak İslam'ın aile içinde bu gibi yanlışlara imkan vermeyen kurallarının nasıl olduğunu da bilmiyormuş. Sorusunu şöyle sormuş. Diyor ki: İslam'da da kaç göç olmadan aile bireyleri gece birbirlerinin odasına rahatça girer, tesettürsüz şekilde yüz yüze gelebilirler mi? Lütfen bana bilgi verin. Yoksa çocuklarım da aile içinde kuralsız yetişecek, ayıpladıklarım gibi alışacaklar. Bundan korkmaya başladım!..

***

İslam'dan önceki cehalet devrinde evdeki mahrem hayatı koruyacak herhangi bir kural yoktu. Müşrikler her an istedikleri eve ve odaya izinsiz girebilir, tesettürsüz şekilde de yüz yüze gelmekte mahzur görmezlerdi... Medineli bir Müslüman hanım bir gün Peygamberimiz'e gelerek: - Ya Resulallah! dedi, günün herhangi bir saatinde biri kapımdan odama dalabiliyor, görünmek istemediğim bir halde beni görebiliyor. Artık bir ikaz yapsanız da, kimse kimsenin evine, odasına izinsiz girmese, istemediği bir görüntü içinde iken görmese... O sıralarda bir teklif de Hazret-i Ömer'den (ra) geldi: - Ya Resulallah, beni çağırması için evime gönderdiğiniz çocuk, izin istemeden yattığım odamın içine kadar girdi, beni üzerim açık halde gördü. Keşke Rabb'imiz bir yasak koysa da evimize, odamıza kimse izinsiz girmese, kimse kimseyi tesettürsüz bir halde iken görmese!..

İşte buna benzer isteklerin çoğaldığı sıralarda Nur Sûresi'ndeki aile hayatını koruma kuralları koyan izin ayetleri peş peşe geldi. Şu şekilde kurallar koyuyordu gelen ayetler: - Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere girmek istediğinizde, önce izin isteyerek selam verin, izin verilirse içeriye girin! Verilmezse geriye dönün. İzin verilmeyen eve girmeyin. Kendi evinizin içindeki hane halkı da, birbirinin odalarına geceleri izinsiz girmesinler. Gündüzleri de istirahat anlarında üzerlerinin açık olabileceği vakitlerde habersiz odaya dalmasınlar! Sizin için doğru ve hayırlı olan budur!.. *(27-58-59)* Bu mealdeki diğer ayet ve hadislerle artık cehalet devri pervasızlıkları yasaklanıyor, Müslüman'ın aile hayatı korumaya alınıyor, eve ve odaya girme kuralları konuyordu. Artık İslam terbiyesinde, dışarıdan gelen birinin izinsiz eve girmesi yasaktı. Yabancılar önce hem de üç defa dışarıdan izin isteyecek, içeriden gelen sesle izin verilirse girecek, verilmezse, dönüp gidecek, üçten fazla izin isteme ısrarında da bulunamayacaktı. Ayrıca, kapı tıklatarak, yahut da selam vererek izin isterken, kapının tam önünde değil de, sağına yahut da soluna çekilerek beklenecek, içeriden kapıyı açanı ansızın istemediği halde görmeyecek, evin içini hazırlıksız halde seyretmek gibi bir rahatsızlığa da sebep olunmayacaktı... Bir diğer konu da, içeriden "kimsiniz?" diye gelen tanıma sorusuna belirsiz bile kelimeyle "benim" denmeyecek, "ben falanım, filanı görmek için geldim" şeklinde tanıtıcı bilgi vererek izin istenecekti...

Kapıda "Ben!" diyorsun; ama sen kimsin?

Bir gün sahabeden Hazret-i Cabir, Efendimiz'in kapısına gelip:

- Esselamü aleyküm, ben geldim! diyerek izin istedi. Bu tür izin isteyişi hoş görmeyen Efendimiz şöyle düzeltmede bulundu:

- Niçin kendini tanıtmadan sadece 'ben geldim' diyorsun? Sen kimsin nasıl bilinecek? Önce kendini tanıt, sonra izin iste!..

Bir defasında da Efendimiz bir sahabesini ziyarete gelmişti. Kendini tanıtıp kapıdan üç defa selam verdiği halde içeriden selamı alan bir ses duymayınca geriye dönmüş, gidiyordu ki, evden çıkan Saad bin Ubade, koşarak yetişip:

- Ya Resulallah! dedi. Ben evdeydim, selam duanızı fazla alayım diye kısık sesle cevap verdim. Lütfen gitmeyin, diyerek Efendimiz'i yoldan çevirip evine götürmek istedi. Tevazuda da örnek veren Efendimiz isteksizlik göstermeden Saad'ın evine geri döndü, ziyaretini yaparak memnun etti.

Anne-babanın odasına da izin alınmalı

En mühim bir soruyu da bir başka sahabi şöyle sordu. Dedi ki:

- Ayetler hane halkının dahi geceleri birbirlerinin odalarına izinsiz girmelerini yasaklıyor, şimdi ben anamın odasına da mı izinle gireceğim? Efendimiz bu soruya da üzerine basa basa cevap verdi:

- Evet, geceleri istirahata çekildikten sonra anan da olsa odasına ancak izinle gireceksin! İzinsiz girmek yoktur!.. Böylece İslam'da aile mahremiyetinin dokunulmazlığı kesinleşmiş oluyordu. Artık kimse kimsenin evine, odasına izinsiz giremez, tesettürsüz görüntüsünü göremez, hissî sapmaya sebep olacak bakışlarla yüz yüze gelemezdi. Hane halkı içinde de olsa mahremiyete riayet edilecek, hürmet hissi, saptırılmadan korunacaktı."

Bu türlü dini disiplinler Müslüman'ın aile hayatını tam bir emniyet altına aldı. Hissî ve ahlakî dejenerasyon böylece önlenmiş oldu. Bu disiplinden mahrum yabancılarda görülen aile içi hissî sapmalar, ahlakî bozulmalar Müslümanlarda görülmedi. Bu sebeple de yabancılar: "Müslümanlarda aile yapısı çok sağlam, kolay yıkılmıyor" diye itiraf etmekten kendilerini alamadılar.

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

Mektup adresi: Ailem Dergisi
(Salih Yusufoğlu) Çobançeşme Mah.
Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

Okurlarımız, güzel yaşantılarından güzel kesitler göndermeye büyük bir ilgi ile devam ediyorlar. Buyrun güzel insanların güzel davranışlarını okumaya...

KÖTÜLÜKLERE KARŞI 'iyilik yapmayı' öğrendim

Herkesin ilk öğretmeni annesidir ya, benim de öyle. Onun öğrettiklerini hayat boyu kimse öğretemiyor. Hayata ilk gözlerimizi açtığımızda, karşımızda gördüğümüz bu kutsal varlık, ömrümüz boyunca kanatlarını üstümüzden çekmiyor. Hatta yaşamıyor olsa bile. Benim annemden öğrendiklerim, çok zaman bana gideceğim yönü belirleyecek kadar etkili olmuştur. Ben annemden bütün olumsuzluklara rağmen insanın gülümseyebileceğini öğrendim. Acılara ve kötülüklere karşı yine de iyilik yapılabileceğini, gelen ne varsa (iyi ya da kötü) Allah'tan geldiğini, Rabb'imizin bizi böyle olaylarla sınadığını ve bunlara katlanma sabrını öğrendim. Annemi kaybedeli 2 yıl oluyor. Onun hayatı boyunca zor nefes alıp verişini, kalbindeki rahatsızlıktan dolayı yürümeyi bile unuttuğu günleri, gecelerce sabahladığı zamanları, hayatın her türlü maddi manevi derdiyle, zoraki alabildiği nefesle sonuna kadar mücadelesini, bir eşi olmasına rağmen, kendine "hayat arkadaşı" olarak seçtiği insanın yokluğunda bile bunu çocuklarına hissettirmeden hem ana hem baba oluşunu, en halsiz ve hasta zamanlarında bile yüzünden eksilmeyen gülüşünü, hayata pozitif bakışını, umudunu asla yitirmeden yaşama dört elle sarılışını, kırılsa bile, kimseyi kırmadan olayları çözmesini ve durumu ne olursa olsun şükretmesini asla unutmuyorum ve kendime örnek alıyorum. Anneciğim, dilerim hayatın boyunca gösterdiğin güler yüzün, yaptığın iyiliklerin şu anda yattığın mezarına ışık olsun, mekanın da cennet. Evladın da seninki gibi bir hayat sürmek için uğraşıyor... **Zehra Doğan, Samsun**

Annem misafirperverliği, babam hoşgörüyü öğretti

Canım annemden misafirperverliğin ne kadar güzel bir davranış olduğunu öğrendim. Hiç beklenmedik bir anda bile gelse misafirler, annem hiç yüzünü ekşitmeden güleryüzle karşılar onları ve çok kısa bir zamanda çeşit çeşit yemekler ikram eder. Yine o tatlı ve güleryüzüyle misafirlerini uğurlar. Babam ise yıllarca güveni, hoşgörüyü, cömertliği çok güzel bir şekilde anlattı bize. Ben henüz 23 yaşındayım ve bana yapılan bazı olumsuz davranışlara tahammül edemiyorum, babam ise yaşadığı onca haksızlığa, ihanete karşı inadına hoşgörülü davranıyor ve bize tam bir 'hoşgörü örneği' oluyordu. Sevgili anne ve babacığım, Allah (cc) sizleri başımızdan eksik etmesin. Bizlerin de sizler gibi olmasını nasip etsin... **Zuhal Kanber, Gebze, Kocaeli**

İnsanları dış görünüşleriyle değerlendirmemeyi öğrendim

17 yaşındayım ve her gün yeni bir şey öğrendiğim, anne ve babamdan, konuşmayı, gerektiğinde susmayı, sır tutmayı, insanlara önyargılı bakmamayı ve onları dış görünüşleriyle değerlendirmemeyi, şükür etmeyi, yardımsever olmayı... öğrendim. Sevgili ebeveynim, sizlere çok teşekkür ediyorum, inşaallah sizlere layık bir evlat olabilirim.

Zeynep Parlak, Rize

Babam, bir insanı sevindirmenin önemini öğretti

Babamdan tebessüm etmeyi, merhameti, az yemeyi, kırıcı olmamayı, dargınları barıştırmayı, hayvanları sevmeyi öğrendim. Bir de rahmetli babamın, maddi durumu çok iyi olmamasına rağmen, evden çıkarken cebine, 'çocuklara veririm' düşüncesiyle şeker koyması, bana bir insanı sevindirmenin ne kadar önemli olduğunu öğretmiştir. Şimdi ben de elimden geldiğince insanlara özellikle öğrencilere okumaları için yardım ediyorum.

Şükran Kandemir, Almanya

'Boş' oturulmaması gerektiğini öğrendim babamdan

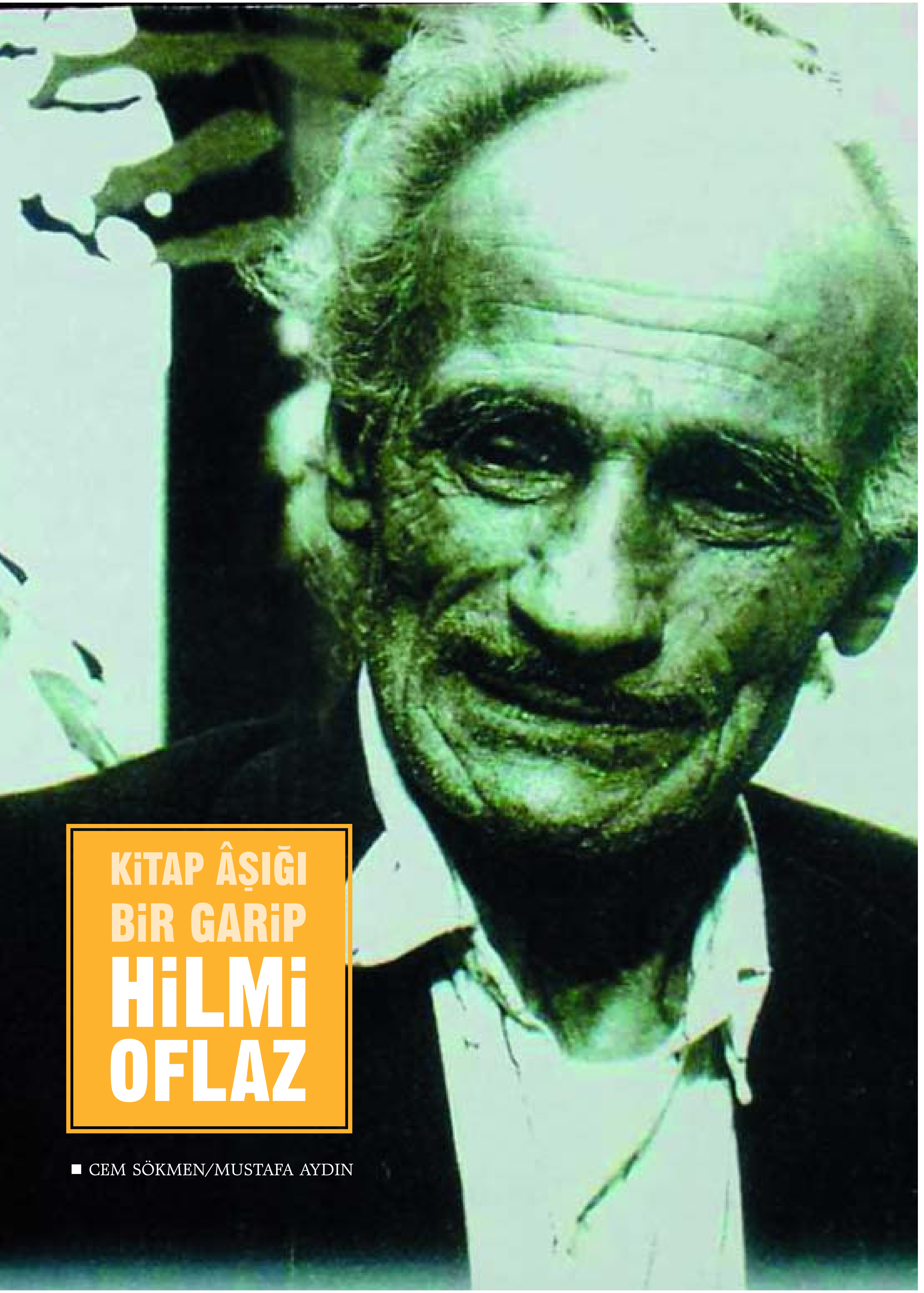
Bana hayatımın her anının çok kıymetli olduğunu babam öğretti. Hiç bir anımın boş geçmesini istemezdi o. Boş oturduğumuzu görse, Allah'ın boş oturanı sevmediğini dillendirirdi tatlılıkla ve okuyarak kendimi daha iyi yetiştirmenin yollarını öğrenmemi söylerdi. Önceleri çok fark edemesem de şimdilerde, babamın bana kazandırmak istediği okuma sevgisi ve hayatımın her anını en güzel şekilde değerlendirme isteğiyle dopdolu bir insanım. Allah (cc) senden razı olsun babacığım.

Şûle Çelik, Uşak

Sabrı babam, ağlamanın kıymetini annem öğretti

Önce almadan vermeyi öğretti babam sonra korkusuzluğu. Annemse tek bir korkuyu öğretti sevgiyle karışık, Yaratıcıya olan. Babam, fedakarlık etmenin gece yarısı, en güzel ve en derin uykudan uyanıp ebeveyn için mutfaktan bir bardak su getirmek olmadığını, onlar hürmetine, yıllardır suya hasret bir köye bir gecede su getirmek olduğunu öğrendim. İtaatin, aslında baba korkusundan değil de, Allah emrettiği için, edilmesi gerektiğini öğretti babam. Sinirlenince susmayı babamdan, öğrenince anlatmayı annemden öğrendim. Ve aslında ağlamanın acizlik olmadığını öğrendim annemden. Dinlemenin asilliğiniyse babamdan.

Annem ve babam bıkmadı bana öğretmekten. Mevla razı olsun bütün öğrettiklerinden... **Esra Şendil, Antalya**

KİTAP ÂŞIĞI BİR GARİP HİLMİ OFLAZ

■ CEM SÖKMEN/MUSTAFA AYDIN

PORTRE

Sürekli başkalarını düşünen feragati, cömertliği, kitaba ve okumaya olan büyük aşkı ile modern anlayışlara meydan okuyan Hilmi Oflaz, maalesef layıkıyla tanınamamıştır.

Merhum Necip Fazıl'ın iki mısralık şiirlerinden biri şöyledir: "Garip geldik gideriz, rafa koy evi barkı/Tek, dudaktan dudağa geçsin ölümsüz şarkı!"

O, bu şiiri yazarken kimi veya kimleri düşünmüştür bilmiyoruz. Ancak bildiğimiz bir şey var ki Hilmi Oflaz "Ölümsüz Şarkı"nın dudaktan dudağa geçmesi için varlığını feda etmiş, 'evi, barkı' rafa koymuş çok önemli bir insandır. Hilmi Oflaz derken, evinde otuz tane kitabı olmayan binlerce üniversite mezunu insanın bulunduğu bir ortamda evini 30 bini aşkın kitapla doldurmuş bir şahsiyetten bahsettiğimizi unutmayalım. Batı'da, Batı kültürü için hayatını vermiş böyle bir insan olsa belki adına kitaplar yazılırdı. Ancak bizdeki kültür atmosferi "anti-yerli" bir çerçeveye sahip olduğu için burada görünür ve tanınır olmak, aydınların kalitesi veya tutarlılığına değil kendi topraklarına yabancılaşmasına bağlıdır. Önemli; ancak "değerli" olmayan birçok insanı çok rahat tanıyabilirken, hem önemli hem de değerli birçok insan tarihin ve mezarlıkların tozlu köşelerine terk edilmiş durumdadır.

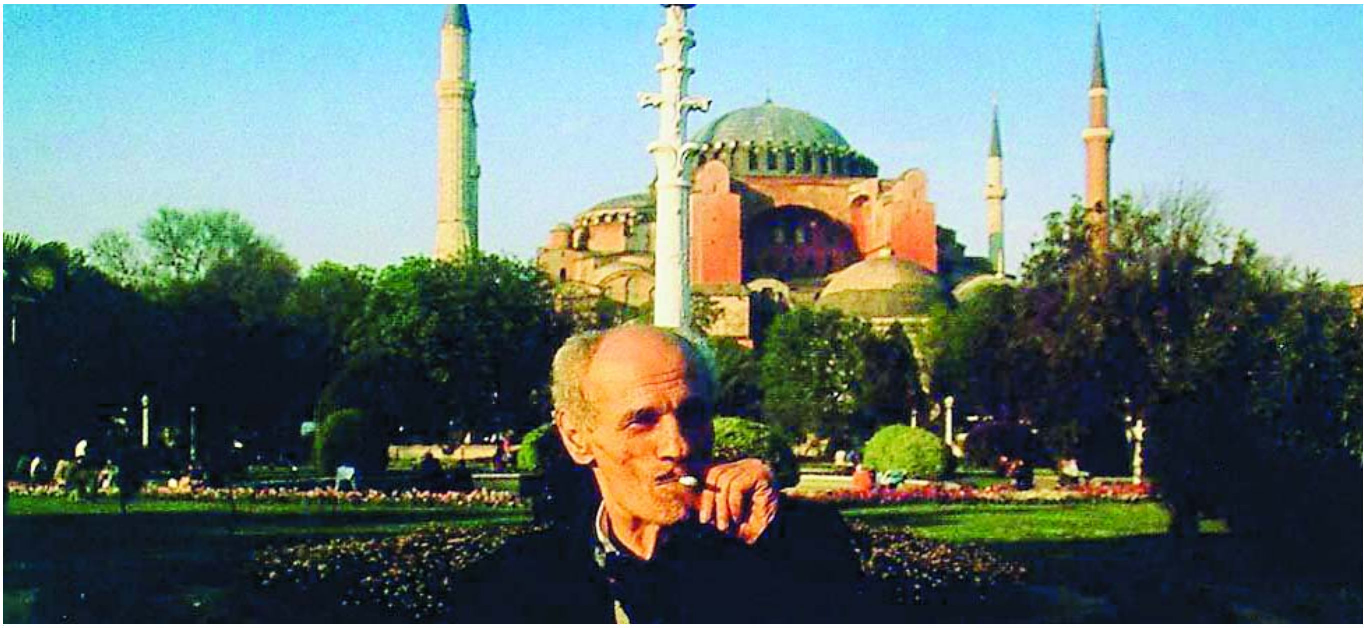
Yardımseverliğiyle, fedakârlığıyla, maddî hırslardan kopuk; sürekli başkalarını düşünen feragatiyle modern düşünce ve anlayış kalıplarına meydan okuyan Hilmi Oflaz, maalesef layıkıyla tanınmamıştır. Eğer Hilmi Oflaz gibi bu fani dünyaya "gönüller yapmaya gelen" samimiyet abideleri yeterince tanınsaydı, Türkiye'de kimisi yoklar âleminde var olan, kimisi de büyüdükçe küçülen, merhum Necip Fazıl'ın ifadesiyle "meselesiz, gerçeksiz yarıaydınlara" itibar edilmez bunların hepsi birer birer sîgaya çekilirdi.

Necip Fazıl, Hilmi Oflaz ile beraber kendisini dinlemeye gelen gençlere: "Hilmi'yi cevheriyle tanıyor musunuz? Hilmi uçaktan hızlı gider, kamyondan çok yük taşır!" der. "Dahiler ve Deliler" adlı romanını "Dostluk ve vefa abidesi Hilmi Oflaz'ın aziz hatırasına" diyerek ithaf eden Mehmed Niyazi Özdemir, onu, "Serâpâ samimi bir insandı. Gerçekten de aziz bir dost idi. Sevdiğini tam severdi. İkiyüzlülük, hulûs çekmek, çalım nedir bilmezdi. Dostlarından esirgeyeceği hiçbir şey yoktu. Kırk yıl yanında bulundum; "Allah" diyen bir kulun aleyhinde konuştuğunu duymadım. Milli meselelerde hizmeti geçmiş bir kimsenin aleyhine katiyen kimseyi konuşturmazdı. Paralı, parasız zamanı olmuştur; ne varlığın gururunu yaşadı, ne de yokluğun ıstırabını çekti. Şahsi hiçbir sevincine, üzüntüsüne şahit olmadım; sevinç ve üzüntüleri dostları milleti ve ümmeti içindi." cümleleriyle anlatıyor.

Gazeteci Yusuf Ziya Cömert ise Hilmi Oflaz'ı bir aşk adamı olarak vasfediyor ve şöyle diyor: "Hilmi Abi'nin her halinde gözle görülür bir şey olarak 'aşk' vardı. Simsiyah gözlerinde, dudaklarında, boyun damarlarında, sesinde, sözünde, öfkesinde, sevincinde, özleminde, vefasında yaşayan bir şeydi aşk. Çok âşık gördüm. Fakat Hilmi Abi'den daha büyük aşık tanımadım."

Hilmi Oflaz, (sol başta) (muhtemelen Mahmutpaşa'da) iş ve gönül dostlarıyla birlikte..

Hilmi Oflaz "Söztut"!

Ailesi aslen Trabzonlu, ancak kendisi Düzce doğumlu (1926). Ortaokul mezunu. Askere gidişi de oldukça ilginç. İstanbul/Hadımköy'e askere giderken kitaplarını ve gazetelerini de valizle götürüyor. Komutanlarıyla görüşüp, onlar için izin istiyor. "Okumazsam yapamam." diyor. Okumak öyle önemli bir şey daha o yıllarda onun için. Terhis olurken de kitap hacmi üç valize çıkmış bir halde yine biriktirdiği dergi ve gazetelerle ayrılıyor Peygamber Ocağı'ndan...

Halasıyla birlikte geliyor İstanbul'a. Zaten halasının kızıyla da daha sonra evleniyor. Halası Çengelköy'de Rasathane yakınlarında bir köşk alınca orada oturuyorlar. Durumları o zaman gayet iyi. Babasının Düzce'de tütün tarlalaları var, oldukça varlıklı bir aileye mensup. Ancak ailevi ve ekonomik şartların değişmesiyle yokluk günlerinin sökün etmesi fazla uzun sürmüyor. Aile büyükleriyle yaşadığı tartışmalardan sonra soyadına bir "Söztut" kelimesi ilave ediyor. Kızı Betül Özdemir, bunu anlatırken, "Kimse bilmez Hilmi Oflaz'ın asıl adının Hilmi Oflaz Söztut olduğunu. Bu ifadeyi hem kendisine hem de akrabalarına hitaben sözünde durmanın önemini belirtmek için koydurmuştur. Kütükte de öyledir." diyor.

Kızı Betül Hanım, yakın arkadaşları olarak Düzceli Reşat Şen ve Akyazılı Mehmet Niyazi Özdemir beyleri sayıyor. Hilmi Oflaz, tiyatro gösterileri ve konferanslar vesilesiyle Necip Fazıl'la Anadolu'ya açıldığında 5-6 ay gelmediği oluyor. Betül Hanım, "Biz çocukluğumuzda babamızı göremezdik. Ahmet ağabeyim anlatıyor, Üstad eve gelmiş. Anneme, Hilmi'yi merak etme. Benim azatlı kölemdir. Bir ihtiyacın olursa beni ara. demiş."

Oflaz'ın 5 çocuğu var. Yaşar hanım en büyükleri. Diğerleri ise Ahmet, Arif, Melike ve Betül. 1987'de eşi Ayşe Oflaz Söztut vefat eder.

Betül Hanım, amansız hastalığı sırasında kitaplarından binlercesinin ziyan olduğunu ifade ediyor: "Hasta yatağında kitaplarla dolu evini son bir kez daha görmek istemişti; ama nasip olmadı. Cebindekini son kuruşuna kadar karşısındakine vermek isteyen, 'yok' demeyi bilmeyen, yoksa bile bulmak için kendini helak eden biriydi, 'yok' kelimesinden nefret ederdi."

Kese kağıtlarına envai çeşit çerez doldurur, eve gelene kadar kimi gördüyse ikram eder, çocuklara da torbanın dibinde artık ne kaldıysa onlar verilir. Tavuklarının hep adı vardır: Küpeli, Çilli, Karakız. Bir dönem Büyük Doğu dergisine abone yapılmış, adlarına dergi alınmıştır! Kedileri hâlâ o evde ve bahçede yaşıyor. Oğlu Ahmet Bey ilgileniyor. Nesil nesil kediler hâlâ o kapının köşesinden ayrılmamış.

Söz ustasıydı

Onu tanıyanlar hiç umulmadık anlarda ağzından dökülen şairane ifadeleri, verdiği şaşırtıcı cevapları anmadan edemiyorlar. Bir sohbet esnasında eleştiride ileri gittiğini düşündüğü dostuna "Devlet selamette, hükümetler rezalette; milletin bir kısmı gaflette, bir kısmı hayrette, bir kısmı gayrette; ama devlet selamette." derken her şeye rağmen günün seline kapılmayan etrafına umut aşılayan bir ruhî coşkunluğu sergiliyordu. Eski bir milletvekilinin önemli hizmetleri bulunan bir devlet adamımız hakkında söylediği sert sözler karşısında: "Beyefendi, söylemediklerinize saygımız sonsuz; ancak söylediklerinize iştirak edemeyeceğiz." deyişi de ayrı bir söz ustalığı numunesidir. Yine bir sohbette son yüzyıl içinde yerli düşüncenin devamlılığı adına büyük emek sarf etmiş iki değerli münevvere haksız tenkitler gelince, bu isimlerin verdikleri mücadele uğrunda çektikleri sıkıntıları hatırlatırcasına "Belalar bizim olsun, safâlar sizin olsun. Rabb'imizden gelen belayı biz çiçek gibi göğsümüzde taşır, mutluluğu onda bulmaya çalışırız.

Ama size safâ değil de, bela gelirse manda pisliği gibi dağılırsınız." diyor. Evlenmek için münasip birini arayan yakından tanıdığı üniversiteli gence, bir arkadaşının kızını tavsiye ederken kendine has edasıyla söylediği şu cümle sevenleri tarafından unutulmuyor: "Bir Allah'ı, bir de seni tanır…"

Ya, Ötüken Yayınevi'nden Necip Fazıl'ın Adana'da vereceği konferansta satmak üzere, konsinye usulü 100'er tane aldığı, Necip Fazıl'ın 'Reis Bey' ve Vecdi Bürün'ün 'Nasıl Öldüler' adlı kitaplarını, gelen dinleyicilere bedava dağıttığı sırada yayınevinin ortaklarından Özer Revanoğlu'nun "Ne yapıyorsun Hilmi Ağabey?" sorusuna, gayet soğukkanlılıkla, "Dağıt Revanoğlu, sen de dağıt, yayılsın!.." deyişine ne demeli..

Hilmi Oflaz, ya İlesam ya da Türk Ocağı'nda mücadeleler ve koşturmacayla dolu ömrünün son günlerinde dostlarıyla birlikte çay sohbetinde.

Pasaportsuz vizesiz hacca gitti

1971 yılında arabasıyla hacca gitmeye karar veren Mehmed Niyazi Özdemir'in ağabeyi Ziya Özdemir yola çıktıktan kısa bir süre sonra Hilmi Oflaz'ı görür. Hâl hatırdan sonra onların nereye gittiğini öğrenen Hilmi Oflaz, "Ben de geliyorum" diyerek hiç kimseye haber vermeden hac yolculuğuna dahil olur. İşin hayret verici tarafı ise şudur: Bu yolculuk sırasında Hilmi Oflaz'ın üzerinde ne pasaport ne de nüfus cüzdanı bulunmaktadır!

Hilmi Oflaz bir "Vefa Abidesi"dir. 1960'lı yıllarda Necip Fazıl cezaevine girince Mahmutpaşa'daki tezgahını satarak tam 1,5 yıl Toptaşı Cezaevi'nin kapısında beklemiş, Necip Fazıl'ın ihtiyaçlarını karşılamaya çalışmıştır. Kendisine "Üstadı görebiliyor musun Hilmi Ağabey?" diye soranlara verdiği cevap yine onun emsali az bulunur şahsiyetini yansıtmaktadır: "Bazen bulutların arasından güneşin görünmesi gibi demir parmaklıkların arkasından görünüyor…"

Hilmi Oflaz, yerinde durmaz!

Yaşadığı hayatla, "Bana ne!" demeden, "menfaatim ne diye sormadan", elinden gelen her şeyi yapmak için gösterdiği çaba ve kararlılıkla dünyanın faniliğini adeta kişiliğinde tecessüm ettirmiş olan Hilmi Oflaz, dünyevileşmeye lafzen değil ruhen karşı durmak isteyenler için muhteşem bir örnektir. Hilmi Oflaz'ın mücadelesi "kendileri için hiçbir şey istemeyenler"in, "başkaları için hiçbir şey istemeyenler"e rağmen yürüttükleri mücadeledir.

Dünyevileşme derken Hilmi Oflaz'ın ders dolu bir hatırasını nakledelim: Zenginliğiyle övünen bir tanıdığı Hilmi Oflaz'a sorar: "Neyin var?" Onun cevabı acı bir gülümseme ve şu cümlelerdir: "Dostlarım, kitaplarım bir de sigaram var. Midesiyle toprağa basan insanların edinmeyi hayal ettikleri servet, sadece bir dostumun verdiği bir şeyin yanında hiç kalır."

Hilmi Oflaz sohbetlerde dostlarına kendisini şu sözlerle ifade eder: "Benim hayatım dört devreden ibarettir: İKBAL, İDBAR, İKMAL ve İCMAL..." O, Mahmutpaşa'daki işportacı tezgahından kazandığını millî ve manevi değerlere hizmet etme çabası içindeki gençlerle birlikte harcayan, aynı gençlere "Ekmeğim var, peynirim var, gelin!" diyerek cömertliğini sergileyen, onların sıkıntılarına çözüm bulmaya çalışan, halden anlayan, dertlere ortak olan müstesna bir insandı.

Küçük bir çocuk ve elindeki acaba ne? Yoksa hayatı boyunca ayrı kalamayacağı kitap olmasın!

Hilmi Oflaz'ın ortaokul çağları. (Sol baştaki)

Çoraplar ve kitaplar

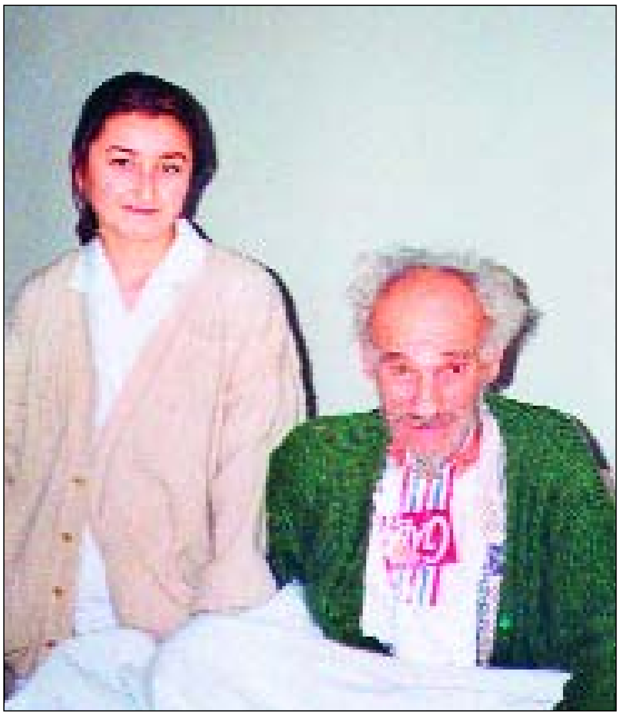
Mahmutpaşa'da bir tezgah düşünün ki sergisinde çoraplar, askı ipinde "Büyük Doğu" dergileriyle dolu olsun. İnsanların oraya ucuza bir şeyler almaya geldiği besbelli; fakat Hilmi Oflaz yılmıyor. Ara ara sattığı malları yerine bırakarak, elinde Büyük Doğu dergisi "Hanımlar, beyler! Sadece giyim kuşamınızı düşünmeyin, biraz da kafanızı düşünün. Şu dergilerden bir tane alın, siz okumasanız da çoluk çocuğunuz okur!.." diye bağırıyor. Fakat bütün çabasına rağmen dergiler bir türlü satılmıyor. Üstadının şevkinin kırılmamasını sağlamak için bulduğu çözüm ise insanı acı acı gülümsetiyor. Hilmi Oflaz beslediği tavuk ve horozlara isimler takarak hepsini Büyük Doğu dergisine abone yapıyor, her ay postacının getirdiği dergileri de eşe dosta dağıtıyor. Onun cömertliğinin en önemli göstergesi de bir ömür boyu bin bir çileyle biriktirdiği 30 bini aşkın kitap ve bir o kadar dergileri İSAM'a (Türkiye Diyanet Vakfı İslam Araştırmaları Merkezi) bağışlamasıdır.

Burcu Öztürk (torunu)

Hep hayatın içindeydi, bana böcekleri bile sevmeyi öğretti

Ben, onun kızı Yaşar Hanım'dan torunuyum. Son yıllarında hep birlikte olduk. Kitaplarla dolu evinde, yanında hepsi hazır dolu 5 bardak demli çayı ve harıl harıl okuduğu kitaplarıyla hatırlıyorum. 10'lu yaşlarımın başındaydım ve 'Bu kadar kitap neden var burada, neden dedem sürekli okuyor?', diye soruyordum kendime.

Bana hayatı, tabiatı, okumayı her şeyi sevdirdi. Böcekleri bile yakalar, üstüne boş bir yoğurt kabı örter, sonra açar yürümesini izletir, sonra yine kapatır, sonra da bırakırdı. Bahçesinde kaplumbağaları vardı. Onlarla böceklerle, taşlarla oynardık. Güzel taşları bahçenin bir köşesinde biriktirmeyi ondan öğrendim. Giderek yüksekçe bir tepe olmuştu. Başında oturur, taşları seçer konuşurduk. Toprakta yalınayak yürümeyi o öğretmiştir. Annemler "Basma ayağın pisleniyor." derdi; ama o değişik bir insandı... İlesam'a, Türkocağı'na beraber giderdik...

Uyurken sigara içemediği için üzülen(!) Oflaz'ın rahatsızlığını ve vefat sebebini söylemeye herhalde gerek yok.

Ahmet Oflaz Söztut (oğlu)

Kitap deryasında büyüdük

Şimdi rahmetli olan soyadını hatırlamadığım Zihni abi vasıtasıyla Mahmutpaşa'dayken Necip Fazıl Üstad'la tanıştığını biliyorum. İstanbul'a ilk geldiğinde halasının Çengelköy'deki köşkünde kalıyorlar. Halası köşkü satıp başka bir yere geçince o da Kuleli'nin sırtlarında bir gecekondu çeviriyor. Hâlâ ben o evde kalıyorum. 7 odalı evin her yeri; ama her yeri kitap doluydu. Ortada sadece yatmak için yataklar var. Başka bir eşya yok. Biz böyle kitapların içinde büyüdük. Her an, banyodayken bile kitap okumaya çalışırdı. Onunki bir tutkuydu. "Allah bize zaman, fırsat, sıhhat vermiş, biz bu işe gönül koymuşuz. Niye okumayalım?" derdi. Çileli bir hayatı vardı; ancak bize yansıtmamaya çalışırdı. 30-40 bini aşkın kitabı bir o kadar da dergi koleksiyonu vardı. Her fikir ve düşünceden binlerce dergiyi biriktirir, mutlaka okurdu. Babamla 5 kardeş bir arada olup da yemek yediğimizi -bayramlar dışında- hatırlamam. Hep dışarılarda, konferanslar ve sohbetlerde olan, son vapurla eve gelen; ama bize karşı son derece anlayışlı, şefkatli bir insandı. Biz onun ızdırabını, heyecanını ve aşkını arkadaşlarından çok anlamış değiliz. Arkadaşları onu bizden çok daha iyi anlamıştır. O arkadaşlarına karşı çok vefalıydı, arkadaşları da ona karşı çok vefalı oldular. Mahmutpaşa'daki tezgahı kapattıktan sonra kitapçılık yapmaya çalıştı. Üstad Necip Fazıl'la birlikte Anadolu'yu karış karış dolaşıp kitap sattı. Ama nasıl? Yayınevlerinden diyelim bin tane kitap alıyor, yarısını sattıysa öbür yarısını da gençlere dağıtıveriyor. Parası hiç olmadı, zaten parayla da işi olmadı! 15 Mayıs 1998'de Kuledibi Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde vefat etti. Kitaplarını ve dergilerini kardeşi yerindeki Mehmet Niyazi Özdemir beyin tavsiyeleriyle Diyanet'e bağlı İSAM'a (İslam Araştırmaları Merkezi) bağışladık.

Cenazeye dönemin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan da katılmıştı.

Her haliyle cömert bir insandı

Rahmetli günün değişik zamanlarında birdenbire zuhur eder, içeri girdiğinde sessiz olan meclis şenlenir, hareketlenirdi. Bir bir oturanlara hâl hatır sorar şakalaşırdı. Bu esnada masa üzerindeki sigara paketlerinden birer dal sigara almayı ihmal etmezdi. Sonra aldığı sigaraları lime lime olmuş ceketinin iç cebinden çıkardığı ağız tarafı tamamıyla yırtılmış Bafra paketinin içine istiflerdi. Kendisi Bafra'dan başka sigara içmezdi. Neden o sigaraları topladığına gelince, sohbetin devamında o sigaraları çıkartır, yine halihazırdaki dostlara ikram ederdi. Evet ikram kelimesi Hilmi Oflaz'ın şahsında gerçek mânâda kendini gösterirdi. Öğle üzeri İlesam'da envai çeşit bir sofraya denk gelirseniz, bilin ki o ikramı yapan kişi Oflaz'dan başkası değildir. Elinde çeşitli poşetler içerisinde zeytin, peynir, bal, reçel, dolma, börek ne bulduysa getirmiş orada bulunanlarla -tanısın tanımasın- paylaşmıştır.

Gerçi tanımadığı kimse hemen hemen yok gibiydi. Yeni tanıştırılan bir kişiyle bile öyle sıcak bir diyalog kurardı ki o kişide yılların ahbabı hissi uyandırırdı. Elimizdeki kitapları, dergileri, broşürleri uzun uzun inceler, kendi arşivinde olmayanına denk geldiğinde ise onu elde etmek için ısrarlı davranırdı. Çok büyük bir matbu arşive sahip olduğu evine gidenlerce bizzat anlatılırdı. Özellikle Necip Fazıl ile ilgili yazılmış ne varsa onda bulmanız mümkündü. Kırışmış yüzü, zayıf bedeni, Üstadına benzeyen bıyıkları, jest ve mimikleriyle her ne kadar onun metafizik oğlu olarak tanınsa da Necip Fazıl Kısakürek'in özünde yaşayan, belki de onun ölümünden sonra ruhunu, ahlakını yaşatan bir mirasçıydı. Kibirli edebiyat dünyası ya da sanat camiası içinde elbette ki hak ettiği değeri bulamamıştır. Engin bilgisi, kültürü, mütevazılığının altında kaybolmuş gibi görünse de asla bir referans adamı olarak görülmese, ciddiye alınmasa da onu seven insanların gönlünde en az anlattıkları, naklettikleri kadar ihtişamlı bir şekilde yaşayacaktır. **(http://sozluk.sourtimes.org'tan alınmıştır)**

Alınmışsa alınmıştır!

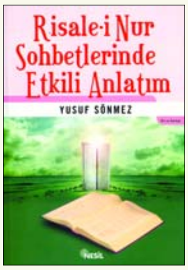
Otobüse koştular, bindiklerinde tıknefestiler. Birkaç durak sonra bilet kontrolcüsü otobüste dolaşmaya başladı. "Bilet kontrol" deyip yürüyor, yolcular da biletlerini gösteriyorlardı. Hilmi Oflaz'da bilet olduğu düşüncesiyle Niyazi hiç endişe etmiyordu. Kontrolör bunlara yaklaştı. - Bilet kontrol, dedi ve Hilmi Oflaz'a baktı. O, gayet soğukkanlı bir şekilde cevap verdi: "Ne soruyorsun? Alınması lazım geliyorsa alınmıştır. Alınmamışsa alınmayacak demektir!" Kontrolör şaşırır gibi oldu; ne demek istediğini pek anlayamadı; yanlış bir iş yaptığını zannetti. "Afedersiniz." diyerek uzaklaştı. **(Mehmed Niyazi, Dâhîler ve Deliler s.192)**

Üstadının tarifi

Bursa Çelik Palas Oteli'ne gitmişlerdi. Otelde o sırada milletvekilleri de bulunuyordu. Hilmi Oflaz sessizce Necip Fazıl'ı takip etti. Adını söylemeyince Üstad onu takdim etmenin lüzumunu duydu. Sağ eli de Hilmi Oflaz'ın omuzundaydı: "Fare tıkırtısından ürkecek kadar hassas; kralları önünde eğecek kadar gözü kara, irade sahibi; aslanların önüne çırılçıplak atlayacak kadar cesur aziz dostum işportacı Hilmi." **(a.g.e., s.228)**

Not: Dosyanın hazırlanmasındaki katkılarından dolayı merhum Oflaz'ın ailesine ve yakın arkadaşı Reşat Şen Bey'e teşekkür ederiz.

YAZ OKU ALARI

Risale-i Nur Sohbetlerinde Etkili Anlatım
Yusuf Sönmez
Nesil Yayınları
Tel: 0 (212) 551 32 25

Müslüman İlim Öncüleri
Kalender Yıldız
Işık Yayınları
Tel: 0 (216) 318 42 88

Rüyalarımızın Gülü
Mehmet Erdoğan
Şeref Yılmaz
Sütun Yayınları
Tel: 0 (216) 519 39 33

Sevgili Peygamberimiz
Eşref Edip,
Haz: Fahrettin Gün
Beyan Yayınları
Tel: 0 (212) 512 76 97

İbadetin Getirdikleri
Safvet Senih
Işık Yayınları
Tel: 0 (216) 474 01 96

En güzel örnek: Peygamber'imiz (sas)

Kur'an-ı Kerim'de Peygamber Efendimiz'in bize üsve-i hasene (en güzel örnek) olduğu belirtilmektedir. Öyleyse O'nun yaşantısı bizim için örnek oluşturmalıdır. Şimdi O'nun ahlakıyla alakalı birkaç not düşelim: "O, herkese karşı merhametli idi. Hiç kimseye mübarek elini kaldırmamıştır. Kendisiyle alâkalı hiçbir şeyden intikam almamıştır. Ev içinde çok yumuşak ve güler yüzlü idi. Herkesin hediyesini kabul ederdi. Hediye getirene kat kat fazlasını verirdi. Önemli misafirleri gelince süslenirdi. Gümüş yüzük takardı. Misvak ve tarağını yanından ayırmazdı. Geceleri gözlerine sürme çekerdi. Başı hep öne eğik idi. Kimseden bir şey beklemezdi. Yana ve geriye bakacağı zaman, bütün bedeni ile dönüp bakardı. Şakalaşır fakat şakasında da mutlaka doğruyu söylerdi. Öfkelendiği zaman yüzünü çevirirdi. Sevindiğinde gözlerini kırpardı. Arkadaşlarının güldüğüne güler, onların hayret ettiğine o da hayret ederdi. Hastaları ziyarete gider, cenazelerde bulunurdu. Sahabenin işlerine yardım eder, çocuklarını kucağına alırdı."

Büyük odunları küçükleriyle tutuştururlar!

Hazreti Ömer (ra) oynamakta olan birkaç çocuğa rastlar. Bir başka çocuğun da oyuna iştirak etmediğini görür. Çocuğun yanına yaklaşır. Aralarında şöyle bir konuşma geçer. Hazreti Ömer: "Oğlum! Sen neden oynamıyorsun?" deyince, çocuk: "Ey Müminlerin Emîri! Cenab-ı Hak, 'Ben insi ve cinni ancak beni tanısınlar ve bana ibadet etsinler diye yarattım.' buyuruyor. Oynamak için mi yaratıldık?" diye cevap verir. Hz. Ömer çocuğun bu sözü üzerine çok duygulanmış ve onun daha çok küçük yaşta olduğunu söyleyince çocuk: "Ey Müminlerin Emiri! Evde anneme dikkat ettim de, büyük odunları küçükleriyle tutuşturuyordu." der. Bir müddet ağlayan Hz. Ömer, çocuğa kimlerden olduğunu sormuş ve o da kendisinin Abdullah b. Zübeyr'in ailesinden olduğunu söylemiştir.

İslam, yaşanırlılık üzerine kurulmuştur. Her esasın hayata dönük bir yanı vardır. Her ibadet ve kuralda da esas olan kolaylıklardır.

Dinin zor gibi görünen emirleri ebedi saadet vesilesidir

İslam'ın kendisi yaşanmak üzerine kurulmuştur. Fertleri hür bırakır, zorlamaz. Dinin hükümleri de kolaylıkları öne çıkarır. İslam bu dünyadan tamamen vazgeçmeyi de öğütlemez. İslâm, insanları bazı inanç esaslarını kabul etmeye zorlamaz; aksine, akıl ve mantıklarına seslenerek, onları her türlü baskıdan kurtarıp hür iradeleriyle yeni bir seçimde bulunmaya teşvik eder. Kur'ân, "*İslam'da, dine sokmaya matuf zorlama yoktur.*" der; çünkü, zorlama dinin ruhuna zıttır. Dinin tarifinden de anlaşılacağı gibi, o, insanları kendi irade ve ihtiyarlarıyla doğru ve güzel olan şeylere sevk eden İlahî emirler mecmuasıdır; dolayısıyla, dinin kabul edilmesinde esas olan iradedir, insanın bilerek ve severek ona yönelmesidir. Öyleyse, dinde zorlama söz konusu olamaz. İslâm irade ve ihtiyarı esas alır ve bütün muâmelelerini bu esas üzerine kurar.

Dinde öyle bir yaşanılırlık vardır ki, insan onun emirlerini yerine getirirken büyük bir rahatlık hisseder. İmam Şatıbî hazretlerinin Muvafakât'ında ifade edildiği gibi; dinin vaz ettiği bir kısım mükellefiyetler aslında meşakkat sebebi değildir; onlar uzun bir yolculuğa çıkmış bulunan insanın hedefine sağ-salim varabilmesi için sıyanet vesilelerinden ibarettir… Bu itibarla, dinin emirleri arasında nice zor görülen mükellefiyetler vardır ki, aslında onların her biri ebedî saadetin birer vesilesidir. Mesela, insanı nefisle mücadeleye alıştıran, kalbî ve ruhî hayata yükselten, onu uhrevîleştiren ve ahirete ehil hale getiren ibadetler çok küçük bir meşakkat taşısalar bile aynı zamanda insana çok büyük mükafat kazandırırlar.

Dolayısıyla, insanların dünyevî ve uhrevî saadeti için vaz edilen bu mükellefiyetler birer külfet olarak görülemez. Abdest, namaz, oruç, zekat ve hac gibi ibadetler zahirî bir külfete bedel binlerce sevap ve mükafat getirirler. Bunlar, hem Allah'a karşı kulluğu ifade eder hem de asla bir nihilist ve bir anarşist gibi davranamayacak olan ve kendi iradesiyle tam bir disiplin insanı olarak yaşayan Müslüman'ın hayatını zapt u rapt altına alırlar. Ayrıca, ubudiyetin gereği olan mükellefiyetler, Cennet'e, ebedî saadete, Cenâb-ı Hakk'ın cemâlini müşahedeye ve O'nun rıdvanına mazhar olmaya liyakat kesbetmek için yerine getirilmesi gereken sorumluluklardır.

Dinimiz herkesin rahatlıkla yaşayıp, kolayca tatbik edebileceği bir sistemdir ve objektif prensipleriyle tam bir denge unsurudur. İslam, sadece belli bir grup için değildir; onun mesajı herkesedir.

Herkesin yaşayabileceği kolaylıklar esas alınmıştır

Evet, "Lâ ikrâhe fi'd-din" hakikati insanların dine girmelerine matuf bir zorlamayı yasakladığı gibi dinin temelinde ikraha hiç yer bulunmadığını da ima etmektedir. Çünkü, onun özünde sevgi, muhabbet, alâka ve insanların her türlü faydası vardır. Peygamber Efendimiz'in (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) getirdiği din, bir hanifiye-i semhâdır; yani, herkesin rahatlıkla yaşayıp, kolayca tatbik edebileceği bir sistemdir ve objektif prensipleriyle tam bir denge unsurudur. İslam, sadece belli bir grup için değildir; onun mesajı herkesedir.

Kimseye kaldıramayacağı mükellefiyetler verilmez

İslam'da ruhbanlık yoktur. Mü'mine kaldıramayacağı sorumluluk da verilmez.

İslâm'da "teklif-i mâlâyütak", yani insanlara güç yetiremeyeceği sorumlulukları yükleme söz konusu değildir; o herkesin biraz gayret ederek altından kalkabileceği emirlerle gelmiş olan ve ruhunda müsamaha bulunan bir nizamdır.

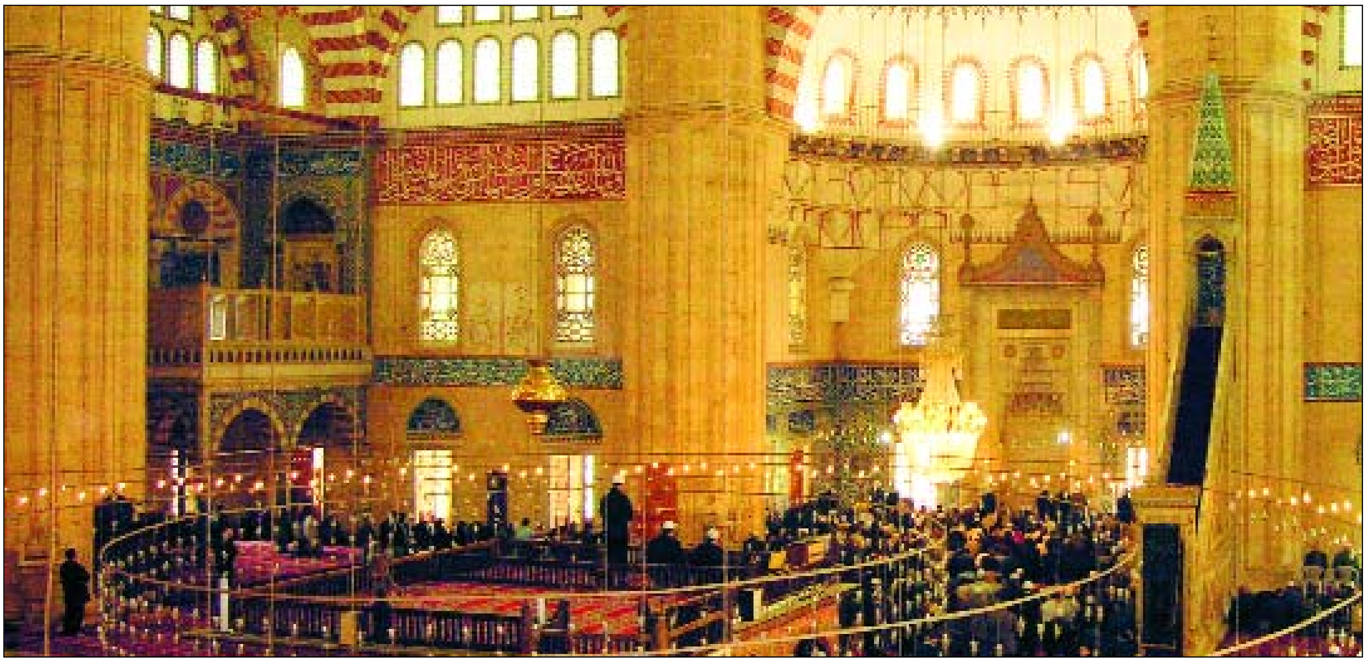
Din kolaylık üzerine vaz' edilmiştir, ibadet kasdıyla da olsa ilave zorluklar çıkarmaya ve dinin kolaylaştırdığını zorlaştırmaya hiç kimsenin yetkisi yoktur. Onu şiddetlendiren ve altından kalkılmaz hale getiren yenik düşer. Nitekim, Allah Rasûlü (sallallahu aleyhi ve sellem) "Bu din kolaylıktır. Hiç kimse kaldıramayacağı mükellefiyetlerin altına girerek dini geçmeye çalışmasın; (insanın mutlaka bir kısım eksik ve kusurları olur ve) galibiyet dinde kalır." buyurmuş ve ümmetine bir tavsiyede bulunurken iki şeyden birini tercih edecekse daima kolay olanı tercih etmiştir. Kendisi dinin emirlerini kılı kırk yararcasına yaşasa da ümmetini irşad ederken mutlaka insan fıtratını gözetmiş ve dinin objektifliğine göre hükümler vermiştir.

Mesela; Hazreti Ali ve Osman bin Maz'un gibi bazı sahabe efendilerimiz, dünyevî duygulardan bütünüyle sıyrılmak, mâsivâyı zihinlerinden tamamen atmak, kalblerini sadece Sultan'a ait bir saray haline getirmek, kendilerini iyice ibadete vermek ve vakitlerinin hepsini Allah'a kullukta geçirebilme gayesiyle hadımlaşmak isteyince, Rasûl-ü Ekrem Efendimiz, "Allah'ı en iyi bileniniz ve O'ndan en çok korkanınız benim. Bununla beraber, ben ibadet ediyorum; ama hanımlarımın hakkını da gözetiyorum. Gece ibadetimi yapıyorum fakat istirahat de ediyorum. Bazı günler oruç tutuyor, diğer günleri ise oruçsuz geçiriyorum. Bu, benim yolumdur. Kim benim yolumdan yüz çevirirse, o benden değildir." demiş ve getirdiği dinde ruhbanlık olmadığını beyan buyurmuştur. Diğer bir rivayet de şöyledir: Bir gün, Selman-ı Farisî efendimiz Ebu'd-Derdâ hazretlerini ziyaret eder. Ebu'd-Derdâ'nın hanımını eski ve yırtık bir kıyafet içinde görünce, "Bu halin ne?" diye sorar. Kadıncağız, "Kardeşiniz Ebu'd-Derdâ'nın dünya ile alâkası kalmadı." der ve o halinin sebebini ima eder. Ebu'd-Derda hazretleri eve gelince Hazreti Selman'a yemek getirerek, "Sen buyur, ben oruçluyum!" der. Selman-ı Farisî, "Hayır, sen yemezsen ben de yemem." deyince beraberce yerler. Yatsının üzerinden çok az bir zaman geçmiştir ki, Ebu'd-Derdâ, Hazreti Selman'dan gece namazı için müsaade ister ama o "Biraz uyu" der. Bir müddet sonra Ebu'd-Derda namaza kalkmak için tekrar yeltenince Selman-ı Farisî yine, "Biraz uyu!" der. Gecenin sonuna doğru Selman efendimiz "Şimdi kalk!" deyip arkadaşını çağırır ve beraberce namaz kılarlar. Namaz bitince, Hazreti Selman şu nasihati hatırlatır: "Senin üzerinde Rabb'inin hakkı var, nefsinin hakkı var, ehlinin de hakkı var. Her hak sahibine hakkını ver." Ertesi gün Hazreti Ebu'd-Derdâ durumu anlatınca, Peygamber Efendimiz (sas), "Selman doğru söylemiş, doğruyu göstermiş." buyurur.

O'nun söz, tavırları birer dinî emirdir

Allah Rasulü (sas): Senin geriye zengin vârisler bırakman, insanlardan dilenen fakir kimseler bırakmandan daha hayırlıdır"

...Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) her zaman dinin objektif yanını esas almış ve dengeyi tavsiye etmiştir. Çünkü, Allah Rasûlü, muvazzaf bir müşerrîdir; O'nun söz, tavır ve ikrarları birer dinî emirdir. O bir hususta "evet" derse, artık o mesele kural olur ve herkesi bağlayan bir hüküm haline gelir. O rehber ve imamdır; İmam, "Allahu Ekber" diye seslenince rükûa gidilir; "Semiallahu limen hamideh" deyince ayağa kalkılır; bir kere daha tekbir getirince secdeye varılır. Onun ardında iseniz, farklı hareket edemezsiniz, her sözünü emir bilir ve uygularsınız. Nitekim, Allah Rasûlü, haccın farz kılındığını Ashab-ı kirâma duyurunca, içlerinden birisi; "Her yıl mı?" demiş; Rasûl-ü Ekrem (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) ona cevap vermeyip susmuştur. O zat sorusunu üç defa tekrar edince; Peygamber Efendimiz bundan memnun olmamış, "Eğer 'evet' deseydim, hac üzerinize her yıl farz olurdu, buna da güç yetiremezdiniz." buyurmuştur...

FOTOĞRAF: GÜLİZAR BAKİ

Zengin varisler bırakman daha hayırlıdır

Bir gün, Rasûl-ü Ekrem Efendimiz, ağır hasta olan Sa'd ibn Ebî Vakkas hazretlerini ziyaret eder. Hal hatır sorma faslından sonra, Hazreti Sa'd, "Ya Rasûlallah, ben malı-mülkü bulunan bir kimseyim. Bir tek kızımdan başka vârisim de yoktur. Malımın üçte ikisini Allah yolunda infak etsem (de geri kalanını kızıma bıraksam) ne dersiniz?" diye sorar. Allah Rasûlü, "Hayır, üçte iki fazla olur." cevabını verir. Bunun üzerine Sa'd ibn Ebî Vakkas (radiyallahu anh), "Peki, yarısını sadaka olarak vereyim mi?" deyince, Rasûl-ü Ekrem yine, "Hayır, o da çoktur." der. Bu defa, Hazreti Sa'd, "Ya üçte birine ne dersiniz?" sualini tevcih eder. Bunun üzerine Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), "Üçte biri olabilir; ama o bile çoktur. Senin geriye zengin vârisler bırakman, insanlardan dilenen fakir kimseler bırakmandan daha hayırlıdır." buyurur. Evet, İnsanlığın İftihar Tablosu, bu hâdise münasebetiyle bir kere daha dinin herkes tarafından uygulanabilecek yanına işarette bulunmuş, beşer fıtratını ve hayatın gerçeklerini nazar-ı itibara alarak bir hüküm vermiş ve kıyamete kadar O'na ümmet olmakla şereflenen bütün insanlar tarafından tatbik edilebilecek bir kural koymuştur...
(Kaynak: www.herkul.org)

İnsan iyi bir evlilik yapıp mutlu olmayı düşünüyorsa evliliğe hazırlık yapıp, kendini bu yönde geliştirmelidir. Bugün birçok evlilik kendilerini yetiştirmeyen çiftler yüzünden mutsuzluk dolu.

■ PSİKOLOG FARİKA TEYMUR ARTIR

Evliliğe hazırlanıyor musunuz?

Henüz daha çok gençsiniz; lise veya üniversite talebesisiniz. Tahsil yapmak, iyi bir meslek sahibi olmak için var gücünüzle çalışıyorsunuz. Evlilik şu anda sizin için çok ileride. Bunu düşünecek ne vaktiniz, ne de ilginiz var. Fakat unutmayın ki hayatın bütün yönlerine olduğu kadar evliliğe de hazırlık bu dönemdeki bilinçlilikle başlıyor. Aile kurma vakti gelince yapılacak duygusal ve zihinsel hazırlık için geç kalmış olabilirsiniz. Zira kişinin karşı cinsten bir kişi ile yakınlaşmasından önce kendisini tanıması, aile, iletişim, duygusal yakınlık, sorumluluk duygusu gibi konularla ilgili kendini yetiştirmesi bu yakınlığın evlilikle noktalanmasında önemini daha çok gösteriyor.

Bir kişi eş seçiminde ne kadar dikkatli olursa olsun, ne kadar uygun bir eş seçerse seçsin önceden evlilik hayatı ile ilgili bilinçlenip kendisini yetiştirmedikçe, hazırlık yapmadıkça uygun eş evlilikte uyum için yetmemektedir. Gerçi anne babalığın en iyi okulu aile olduğu gibi evliliğin de okulu ailedir. Evliliği uyum içinde yürütmek için gereken tutumlar ve davranış modelleri hayatın ilk günlerinden itibaren aile içinde edinilir. Bununla beraber hiç kimse mükemmel olmadığı gibi hiçbir aile de mükemmel değildir. Her ailenin farklı güzel özellikleri vardır. Kişiler birbirinin güzel davranışlarını örnek aldıkça ve aile ile ilgili çevresinde gördüğü arkadaşların aileleri gibi farklı örnekler üzerinde düşünüp gözlem yapıp akademik ve pratik çalışmalardan istifade ettikçe aile müessesesindeki sorumluluklarını daha başarılı bir şekilde yürütebilmektedir.

Diğer taraftan sosyal değişimlerin hızla ortaya çıktığı günümüzde bilhassa büyük şehirlerde gençlerin gelişim sürecinde mesleki eğitim, sanat, spor gibi belli konulara ağırlık verilmesi, anne ve babaların iş yoğunluğu vb. sebebiyle çocuklar ve gençlerle yeterli şekilde ilgilenememeleri, evlilik için gereken temel bilgi ve becerileri kazandırmakta problemlerle karşılaşmaları, sosyal hayattan, yakın akrabalardan uzaklık veya kopukluk pratikte eksikliklere yol açabilmekte, bu da evlilik gibi önemli bir müesseseye gerektiği şekilde hazırlık yapılmasını ve kurulan ailelerin sağlıklı bir şekilde yürümesini engellemektedir.

Eğitimler hangi davranışları geliştirir?

- İletişim kurma.
- Duygusal yakınlık.
- Kendini tanıma, biyolojik-psikolojik ve sosyal özelliklerini bilme.
- Kişilik farklılıkları konusunda bilinçli olma.
- Sağlık ve koruyucu sağlıkla ilgili temel bilgilere sahip olma.
- Benlik açma, duygularını paylaşma, sevgisini gösterme.
- Dürtü kontrolü, tepkilerini sözle, fiziksel vb. açılardan kontrol edebilme.
- Problem çözebilme.
- Sorumluluk sahibi olma.
- Karşı cinsi tanıma, karşı cinsin farklı özelliklerini, beklentilerini, ihtiyaçlarını bilme.
- Aile yuvasının devamı açısından sorumluluk duygusunun önemini kavrama.
- Kendi sorumluluklarını bilme, bu sorumlulukları yerine getirmek için gereken bilgiye sahip olma.
- Kendi sorumluluklarını bilmek kadar gerekli zamanlarda eşin sorumluluklarını paylaşmak için de temel bilgiye sahip olma ve gerektiğinde paylaşmaya hazırlıklı olma.
- Anne-babalık; çocuk sahibi olma, hormonal özellikler, çocukluk özellikleri, çocukların gelişim özellikleri ve çocuk psikolojisi hakkında bilgilere ve çocuk sevgisine sahip olma.

Evlilik öncesi bilinçli hazırlık gereklidir. Evlilikte mutlulukta eşlerin evlilik öncesi hazırlığı ve evlilik problemleri henüz ortaya çıkmadan eşlerin eğitim almasının önemi gün geçtikçe bütün dünyada bilimsel çalışmalarla da ortaya konmaktadır. Zira “eş terapileri”, “aile terapileri”, “iletişim geliştirme programları”nın aile içi huzursuzluklarının giderilmesinde etkili yöntemler olduğu çeşitli çalışmalarla gösterilse de bu programlara katılan eşler; “Daha önce bilinçlenseydik şimdiki hataları yapmazdık” şeklinde duygu ve düşüncelerini ifade etmekte, daha önce eğitim alanlar ise sonra eğitim alanlara göre daha az hata yapmaktadırlar.

Peki alınan eğitim hangi konuları kapsamalıdır? Psikoloji ve davranış bilimleri, koruyucu sağlık gibi ilimler gittikçe gelişmekte ve diğer alanlarda nasıl bu ilimlerden istifade ediliyorsa aile kuracakların da bu ilimlerden istifade etmesi ve öğrendiklerini önce birey olarak hayatlarına tatbik etmeye çalışmaları gerekmektedir. Buna bağlı olarak kişi evlilik öncesi bu ilimlerden okuyarak, araştırarak, iletişim vasıtalarından yararlanarak, konferanslara katılarak ve mümkünse düzenli eğitim alarak kendisini geliştirmek durumundadır…

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul
dr.can@zaman.com.tr

Her biri Dr. Can'dan öte "Can"larım...

Yaklaşık 3 senedir, 16.000 mektup+e-mail rakamına ulaştık. Bu bir rekor. Ama benim değil sizin rekorunuz. "Ailem"iz olarak bu rekordan bize düşen hisse ise her mektuba cevap, her telefona alo sloganıdır. Tabii olarak da yaklaşık ayda bir, tekrarı istenen adressiz ya da isimsiz mektuplarla, ulaşılamayan telefonların listesi bir gerçek olarak bu sayfaya giriyor. Dr. Can

Ayşe-Ankara	İsim yetersiz, Gönül meselesi.
Feyza-Mersin	İsim yetersiz, Hemşire sınav kaygısı.
Ayşegül-Tokat	Adres yok, Gönül meselesi.
M. Çelik-Selçuklu	Adres değişikliği, İade.
Semiha-Sakarya	Adres değişik, İade.

Telefonlar:	**Telefonlar:**
Halise-Antep: 0544	Cevapsız.
Esrar-Kırkağaç: 0536	Cevapsız.
Meral-Kayseri: 0505	Ulaşılamadı.
Emel-Kayseri: 0536	Cevapsız.
Ahmet Y.-Üsküdar: 0216	Tel.de. yok.
İslam Aşığı-Güngören: 0212	Cevap yok.
Tuğçe K.-Balıkesir: 0536	Ulaşılamadı.
Selin E.-Gebze: 0262	Kapalı.
H. Çelik-Kulu: 0537	Cevapsız.
Zehra A.-Kırıkkale: 0318	Cevap yok.
Fatma D.-Devrek: 0537	Numara düşmüyor.
Nur-Keçiören: 0555	Kapalı.
Ebrar-Sivas: 0544	Cevapsız.
Ali Koçak: 0236	Cevap yok.
Sıdıka K.: 0505	Ulaşılamadı.
Şemseddin-Samsun: 0537	Def'aten arandı.
Fikret: 0532	Cevap yok.
Gültekin: 0532	Cevap yok.
İrem456: 0543	Cevap yok.
D. Mert: 0505	Ulaşılamadı.
Hatice Z.: 0542	Mesaj bırakıldı.
Sena İhda	Çaldı, cevap yok.
Seçkin Dereli: 0533	Cevap yok.
Meliha: 0212	Kızıyla görüşüldü.
Rukiye: 0537	Cevapsız.
Hakan: 0535	Cevapsız.
Hatice B.: 0505	Def'aten arandı.
Orhan G.: 0344	Cevap yok.
Akif Atak: 0505	Cevap Yok.
Ayşe: 0544	Ulaşılamıyor.
Hülya: 0538	Müteaddit arandı.
Kamil: 0352	Tel No'su eksik.
Nesrin Yurtoğlu: 0537	Ulaşılamadı.
Sultan Duman: 0546	Cevapsız.
Leyla Aydın: 0535	Cevapsız.

Siz de mi vazgeçtiniz?

Emine / Bingöl
Selam Can ağabey. Siz de diğerleri gibisiniz. İlkinde yardım eder gibi göründünüz, sonra da vazgeçtiniz. Belki haklısınız; milyonlarca mektup alıyorsunuz. Ama 2 sorum vardı. Cevaplaması bu kadar zor muydu. Bilginize ihtiyacım var. Biri "evlenebilecek miyim"di, diğeri de mahremdi. Ne olur yazın. Söz, bir daha rahatsız etmeyeceğim.

Dr. Can
Sevgili (adı çok güzel) Emine kızım. Bilmiyorum "diğerleri" kimdir ve beni kimlere benzettin ama benim için Ailem okurlarının hepsi ayrı ayrı birer değerdir. Vedduha Sûresi'nde Rabb'imizin Habibi'ne dediği gibi... Ben de size söylüyorum ki: "Dr. Can sizlere küsmedi, darılmadı, sizleri unutmadı ve cevap yazmaktan da vazgeçmedi." Milyonlarca mektup gelmedi; ama binlerce diyebilirsin. Hatırladığım o ki senin mektubunu ilk kez alıyor ya da cevaplıyorum. İhtimal, daha önceki mektubunda da adres vermemişsin. Belki tekrar yazmayı istemişimdir. Zira mektubun ve soruların seninde belirttiğin gibi mahremiyet içeriyor kızım.

Lütfen adını, soyadını, açık adresini yaz ki sana özel cevap gönderebileyim. Hayırlı ve sağlıklı günler dilerim.

DR. CAN

Kozadan aldığımız hayat dersleri

Gaye /Almanya
Can amca. 17 yaşındayım. Çok yararlı yazıyorsunuz. Ben daha doğmadan tüm ihtiyaçlarım, odam, oyuncaklarım hazırlanmış. Tek ve ilk çocuğum. 2 dadım varmış. 1 yaşında yürümem, 2 yaşında konuşmam, 3 yaşında okuyup yazıp piyano çalmam için hocalar tutulmuş. Okulun her sınıfında okuldaki öğretmenlerim sayısınca eve de özel öğretmenler geldi. Her yerde babamın zenginliği ile kapılar önüme açıldı. Yerlere halılar serildi. Ancak ben hep; ama hep başarısızım. Özgüvenim de yok. Bakkala gidip bir alışveriş bile yapamıyorum. Ne Almancam ne de İngilizcem iyi değil. Türkiye'den akrabalarım gelince Türkçe'me de gülüyorlar.

Dr. Can
Bir gün kozada küçük bir delik belirdi; bir adam oturup kelebeğin saatler boyunca bedenini bu küçük delikten çıkarmak için harcadığı çabayı izledi. Ardından sanki ilerlemek için çaba harcamaktan vazgeçmiş gibi geldi ona. Sonra elinden gelen her şeyi yapmış ve artık yapabileceği bir şey kalmamış gibiydi. Böylece adam kelebeğe yardım etmeye karar verdi. Eline küçük bir makas alıp deliği büyütmeye başladı. Kelebek de kolayca dışarı çıkıverdi.

Fakat, bedeni kuru ve küçük, kanatları buruşuktu. Adam izlemeye devam etti. Çünkü her an kelebeğin kanatlarının açılıp genişleyeceğini ve bedenini taşıyacak kadar güçleneceğini umuyordu.

Ama bunların hiçbiri olmadı. Kelebek hayatının geri kalanını kurumuş bir beden ve buruş buruş kanatlarla yerde sürünerek geçirdi. Ne kadar denese de asla uçamadı.

Adamın iyi niyetine rağmen anlayamadığı şey; kozanın darlığının ve buna karşılık kelebeğin daracık bir delikten çıkmak için göstermesi gereken çabanın, Allah'ın kelebeğin bedenindeki sıvıyı onun kanatlarına göndermek ve bu sayede bu kozanın kısıtlayıcılığından kurtulduğu anda uçmasını sağlamak için seçtiği yol olduğuydu.

Bazen yaşamda tam olarak ihtiyaç duyduğumuz şey çabalardır. Eğer Yaratıcı'mız hayatta herhangi bir çaba olmadan ilerlememize izin verseydi, bir anlamda sakat kalırdık. O zaman da olabileceğimiz kadar güçlenemez, asla uçamazdık.

"Güçlü olmak istedin,
Allah seni güçlendirmek için zorluklar yolladı."

"Bilgelik istedin,
Allah çalışman için zeka ve kas gücü verdi."

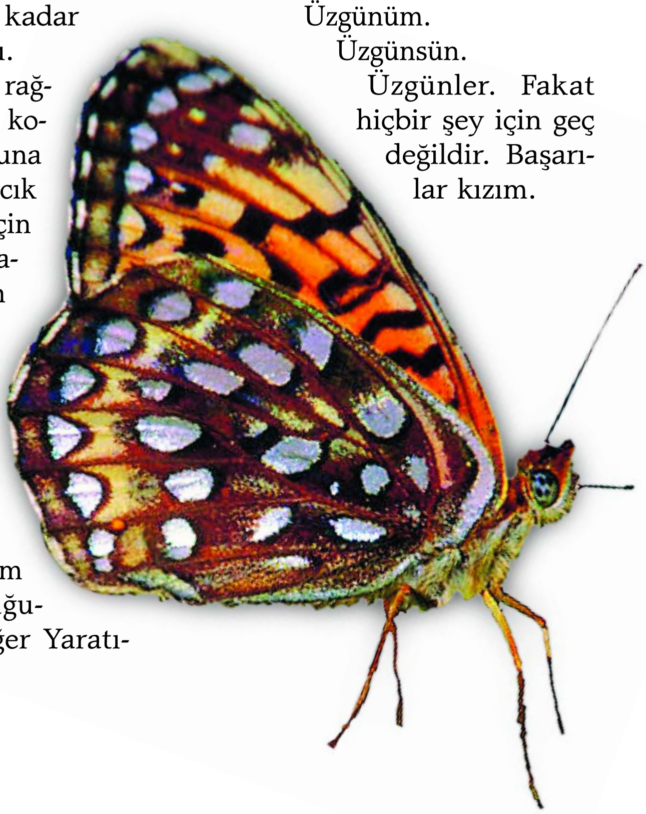
"Cesaret istedin,
Allah üstesinden gelmen için sıkıntılar ve korkular gönderdi."

"Sevgi istedin,
Allah sana yardımcı olman için sorunlu insanlar yolladı."

"İyilik istedin,
Allah sana fırsatlar indirdi."

Ama sevgili Gaye kızım. Gayene ulaşman zordu. Çünkü, anne-baban kozanın deliğini genişlettiler. İhtiyaç duyduğun her şeyi önünde buldun, lakin istediğin hiçbir şeyi elde edemedin.

Üzgünüm.
Üzgünsün.
Üzgünler. Fakat hiçbir şey için geç değildir. Başarılar kızım.

FLONAL®
PENTOLE ANTIADERENTI

" Kalite keyif verir "

FLORA

şimdi

3 HEDİYE ' li

1

" Güral Porselen "
30 parça yemek takımı

\+

2

" Flonal "
çaydanlık

\+

3

" Flonal "
cezve seti

Genel Distribitör
DÜNYA PAZARLAMA DAĞITIM VE TİC. A.Ş.
Tel : 0216 520 17 40 Fax : 0216 520 07 25
Dünya Pazarlama A.Ş. bir S Samanyolu Pazarlama kuruluşudur.

Claudia Conti

www.abkatextile.com

Hacı Mansur Sk. No: 76/6 Kat: 1 Osmanbey / İSTANBUL • Tel: 0.212. 231 50 45 - 232 72 28 • Fax:0.212. 231 50 46